

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA NR. 216 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. X, asupra contestației formulată de **SC X SRL din X**, cu sediul în Xjudețul Hunedoara, înregistrată la ORC sub nr. X, având C.I.F. RO X, reprezentată de dl. X, în calitate de administrator, împotriva:

- **Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală**, încheiată de către Activitatea de Inspecție Fiscală și care vizează suma de **X lei reprezentând** :

- X lei – taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- X lei – majorări de întârziere aferente TVA.
- X lei – impozit pe profit stabilit suplimentar;
- X lei – majorări de întârziere aferente impozit pe profit.

- **Dispoziției nr. X privind măsurile stabilite.**

Referitor la depunerea în termen a contestației, chiar și față de data de **X**, data emiterii Decizia de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite la inspecția fiscală, iar contestația fiind depusă de **SC X SRL din X** la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului HUNEDOARA, fiind înregistrată sub nr. X, Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206 și art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului HUNEDOARA este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, agentul economic arată următoarele:

În perioada X **SC X SRL** a achiziționat de la SC X SRL X materiale necesare pentru confecționarea articolelor textile (lenjerie, pilote, plapume) în valoare de X lei, astfel:

- X lei în baza facturii nr. X;
- X lei în baza facturii nr. X;

- X lei în baza facturii nr. X;
- X lei în baza facturii nr. X;
- X lei în baza facturii nr. X;

Petenta arată că materialele achiziționate au fost înregistrate în evidența contabilă, utilizate în procesul de producție, în obținerea de bunuri care au fost livrate, asupra veniturilor realizate din vânzare, s-a calculat impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată.

De asemenea petenta consideră că este cumpărător de bună credință și nu trebuie să fie învinuită pentru că furnizorul SC X SRL X, nu a declarat bunurile livrate.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, prin Raportul de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X au consemnat următoarele:

II.1. Cu privire la impozitul pe profit în sumă de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei;

Organele de inspecție fiscală, la Cap. III pct.3.1 din raportul de inspecție fiscală generală, au menționat că unitatea verificată a înregistrat în evidența contabilă suma de X lei, fără TVA, reprezentând materiale achiziționate pentru fabricarea și comercializarea articolelor confecționate din textile - lenjerie de pat, pilote și alte articole confecționate din textile pentru uz casnic și achiziții de ambalaje, cu facturile nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, furnizor SC X SRL X.

Bunurile au fost înregistrate prin operațiunile contabile 301=401, 381=401, scăzute apoi din gestiune pe conturile de cheltuieli aferente respectiv (601).

Potrivit datelor înregistrate în raportul emis de Compartimentul de schimb internațional de informații Hunedoara privind declarația 394 au fost identificate neconcordanțe privind baza impozabilă și TVA aferentă achizițiilor declarate de **SC X SRL** de la SC X SRL X, societate care nu a declarat aceste livrări către **SC X SRL** prin declarația 394. Conform informațiilor publice ale Registrului Comerțului, SC X SRL X este în procedură de dizolvare.

Prin adresa nr. X emisă de D.G.F.P. Hunedoara s-a solicitat Direcției Generale de Coordonare Inspecție fiscală X efectuarea unui control încrucișat la SC X SRL X având ca obiectiv verificarea realității și legalității operațiunilor comerciale derulate **SC X SRL** și SC X SRL X

Urmare a solicitării controlului încrucișat, prin adresa nr. X, emisă de Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală, se precizează că începând cu data de X, SC X SRL X este în lichidare judiciară, sediul social al societății comerciale este fictiv, iar la sediul secundar desfășoară activitate o altă societate, nefiind posibilă efectuarea controlului încrucișat și ca urmare nefiind posibilă verificarea realității și legalității operațiunilor comerciale derulate cu **SC X SRL**.

Organele de inspecție fiscală au menționat că SC X SRL X prin nedepunerea declarației informative 394 și a deconturilor de TVA pentru exercițiul financiar X, nu declară relațiile comerciale și livrările de bunuri efectuate către **SC X SRL** și implicit facturile emise de SC X SRL X, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Consecință a celor de mai sus și a faptului că nu a putut fi verificată realitatea tranzacțiilor efectuate între cele două societăți, în conformitate cu prevederile art.21 alin.4 lit.f) din Legea nr. 571 / 2003 cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție au constatat că suma cheltuielilor privind mărfurile de X lei înscrise în facturile fiscale emise de SC X SRL X nu sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, societatea încălcând prevederile art.21 alin.(4) lit.f. din Legea nr. 571 / 2003 cu modificările și completările ulterioare.

În timpul inspecției fiscale în conformitate cu prevederile art.94 din OG nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, coroborate cu actele normative menționate mai sus, s-a majorat masa profitului impozabil cu suma de X lei, stabilindu-se un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de X lei, calculându-se și majorări de întârziere în sumă de X lei.

II.2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei;

Organele de inspecție fiscală au constatat că în exercițiul financiar X, unitatea verificată a înregistrat în evidența contabilă suma de X lei pe conturile de cheltuieli și a dedus TVA în sumă de X lei de pe facturile nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, furnizor SC X SRL X, în care au fost înscrise bunuri de natura ambalajelor și materiale pentru fabricarea articolelor confecționate din textile - lenjerie de pat, pilote și alte articole confecționate din textile pentru uz casnic, facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, după cum organele de inspecție fiscală au arătat la Cap.III pct.3.1 din raportul de inspecție fiscală generală.

S-a verificat furnizorul X SRL X și s-a constatat că acesta nu a declarat livrările de bunuri înscrise în facturile sus menționate prin

declarația informativă 394, conform OMFP nr. 702/14.05.2007 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA și nu a furnizat informații cu privire la activitatea desfășurată.

Ca urmare a celor prezentate organele de inspecție fiscală constată că **SC X SRL** a dedus TVA în sumă de X, fără să dețină documente justificative legal întocmite, furnizor SC X SRL X.

Organele de inspecție fiscală au constatat că unitatea verificată a încălcat prevederile art.134 A1 alin.(1), art 134 A2, art.145 alin.(1) și (2) lit.a și art.146 alin.(1) lit.a din Legea nr. 571 / 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare a celor prezentate, în timpul inspecției fiscale, în conformitate cu prevederile art.94 din OG nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu actele normative menționate mai sus, organul de inspecție fiscală a majorat baza impozabilă a TVA cu suma de X lei și a stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de X lei aferentă exercițiului financiar X, calculându-se și majorări de întârziere în sumă de X lei.

III. Având în vedere susținerile contestatorului și documentele invocate de acesta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

SC X SRL, are sediul în X, județul Hunedoara, înregistrată la ORC sub nr. X, având C.I.F. RO X, reprezentată de dl. X, în calitate de administrator

Perioada verificată: X

III.1. Cu privire la impozitul pe profit în sumă de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra măsurii organelor de inspecție fiscală privind neacordarea deductibilității sumei de X lei, reprezentând materiale achiziționate de la SC X SRL X, în condițiile în care raportul de inspecție întocmit nu cuprinde constatări proprii ale organelor de control cu privire la realitatea, legalitatea și oportunitatea acestor operațiuni.

În fapt, prin raportul de inspecție fiscală contestat, organele de control au constatat faptul că, SC X SRL a înregistrat în evidența contabilă suma de X lei, fără TVA, reprezentând materiale achiziționate pentru fabricarea și comercializarea articolelor confecționate din textile - lenjerie de pat, pilote și alte articole confecționate din textile pentru uz casnic și achiziții de ambalaje, cu facturile nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, furnizor SC X SRL X.

Organele de inspecție nu au acordat drept de deducere pentru suma de X lei, motivând că, facturile emise de SC X SRL X, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, neputând fi verificată realitatea tranzacțiilor efectuate între cele două societăți.

Pe de altă parte, prin contestație, petenta arată că materialele achiziționate au fost înregistrate în evidența contabilă, utilizate în procesul de producție, în obținerea de bunuri care au fost livrate, asupra veniturilor realizate din vânzare, s-a calculat impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată.

De asemenea petenta consideră că este cumpărător de bună credință și nu trebuie să fie învinuită pentru că furnizorul SC X SRL X, nu a declarat bunurile livrate.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.19 alin.(1) și art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare” ,

Astfel, în materia impozitului pe profit, pentru a fi deductibile, cheltuielile trebuie să aibă la bază un document justificativ și să fie efectuate în scopul desfășurării activității societății, a realizării de venituri impozabile.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că, raportul de inspecție fiscală nu conține constatări proprii ale organelor de inspecție fiscală cu privire la necesitatea, oportunitatea și realitatea achiziționării bunurilor de natura stocurilor menționate mai sus, precum și modul de utilizare a acestora, din care să rezulte dacă, efectuarea cheltuielilor cu aceste materiale este sau nu aferenta realizării de venituri impozabile.

Întrucât organele de inspecție fiscală nu au verificat toate aspectele referitoare la stabilirea bazei de calcul a impozitului pe profit, raportându-se doar la o parte din temeiurile de drept existente, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, nu se poate pronunța asupra legalității măsurii privind neacordarea deductibilității sumei de X lei, reprezentând materiale achiziționate pentru fabricarea și comercializarea articolelor confecționate din textile, de la furnizorul SC X SRL X, evidențiate în contabilitate cu titlu de cheltuieli cu materialele.

Prin urmare, ținând cont de cele precizate mai sus, precum și de faptul că, din actele aflate în dosarul cauzei nu se poate determina cu claritate **necesitatea, oportunitatea și realitatea achiziționării bunurilor menționate mai sus, precum și modul de utilizare a acestora**, din care să rezulte dacă efectuarea cheltuielilor cu aceste materiale este sau nu aferenta realizării de venituri impozabile, D.G.F.P. a județului Hunedoara nu se poate pronunța asupra impozitului pe profit cuprins în decizia de impunere contestată.

În consecință se vor aplica prevederile art.216 alin.(3) din Titlului IX - Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„CAP. 4 Soluții asupra contestației

ART. 216 Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Prin ORDINUL MINISTRULUI FINANTELOR PUBLICE Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

„12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

HOTĂRÂREA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 1050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la pct. 102.5 precizează :

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”

Pe cale de consecință, se impune **desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. X**, emisă de D.G.F.P. Hunedoara - Activitatea de Inspecție Fiscală, în ceea ce privește **impozitul pe profit în sumă de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei**, precum și a capitolului din raportul de inspecție fiscală referitor la aceste sume, în baza căruia a fost emisă această decizie, urmând a se reface controlul, și a se emite un nou act administrativ fiscal, în condițiile prevăzute de lege.

III.2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită a se pronunța dacă SC X SRL poate beneficia de dreptul de

deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă materialelor achiziționate de la furnizorul SC X SRL X, evidențiate în contabilitate cu titlu de cheltuieli cu materialele, în condițiile în care din raportul de inspecție fiscală nu rezultă constatările în baza cărora organele de control au concluzionat că petenta nu deține documente justificative legal întocmite de la furnizorul SC X SRL X, neanalizând dacă materialele au fost utilizate în scopul realizării de operațiuni taxabile, generatoare de venituri impozabile.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, **SC X SRL** a dedus taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei de pe facturile nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, nr. X, furnizor SC X SRL X, în care au fost înscrise bunuri de natura ambalajelor și materiale pentru fabricarea articolelor confecționate din textile - lenjerie de pat, pilote și alte articole confecționate din textile pentru uz casnic.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, din următoarele motive:

S-a verificat furnizorul SC X SRL X și s-a constatat că nu a declarat livrările de bunuri înscrise în facturile sus menționate, prin declarația informativă 394, conform OMFP nr. 702 / 14.05.2007 privind declararea livrărilor / prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA și nu a furnizat informații cu privire la activitatea desfășurată.

Ca urmare a celor prezentate, organele de inspecție fiscală constată că **SC X SRL** a dedus TVA în sumă de X, în baza unor facturi emise de SC X SRL X, facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, organele de inspecție fiscală invocând prevederile art.128 alin.(4) lit.d), art. 134, art. 134¹ alin.(1) art. 138, art. 145, art. 148 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Pe de altă parte, societatea contestatoare consideră că materialele achiziționate au fost înregistrate în evidența contabilă, utilizate în procesul de producție, în obținerea de bunuri care au fost livrate, asupra veniturilor realizate din vânzare, s-a calculat impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată.

De asemenea petenta consideră că este cumpărător de bună credință și nu trebuie să fie învinuită pentru că furnizorul SC X SRL X, nu a declarat bunurile livrate.

În drept, art. 145 alin.(3) lit. a) din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, prevede următoarele:

„Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate, este deductibilă doar în situația în care bunurile și/sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

De asemenea, în speță sunt aplicabile prevederile art.109 alin.(1), art. 64, precum și art.65 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 republicată cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

“ART. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factic și legal.

ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că la finalizarea inspecției fiscale se va întocmi un raport scris, în care se vor prezenta constatările proprii inspecției din punct de vedere faptic și legal.

Potrivit acestor prevederi legale, organele de inspecție fiscală aveau obligația să consemneze constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal în raportul de inspecție fiscală, iar ca urmare a acestor constatări să emită decizia de impunere cu diferențele în plus sau minus față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că raportul de inspecție fiscală nu conține constatări proprii ale organelor de inspecție fiscală cu privire la **necesitatea, oportunitatea și realitatea achiziționării bunurilor de natura materialelor menționate mai sus precum și modul de utilizare a acestora**, din care să rezulte dacă, efectuarea cheltuielilor cu aceste materiale este sau nu aferenta realizării de operațiuni taxabile.

Întrucât organele de inspecție fiscală nu au verificat toate aspectele referitoare la stabilirea bazei de calcul a taxei pe valoarea adăugată, raportându-se doar la o parte din temeiurile de drept existente, D.G.F.P. a județului Hunedoara nu se poate pronunța asupra TVA suplimentara cuprinsa în Decizia de impunere contestată.

În consecință se vor aplica prevederile art.216 alin.(3) din Titlului IX - Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„CAP. 4 Soluții asupra contestației

ART. 216 Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Prin ORDINUL MINISTRULUI FINANTELOR PUBLICE Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

„12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

HOTĂRÂREA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 1050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la pct. 102.5 precizează :

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”

Pe cale de consecință, se impune **desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. X**, emisă de D.G.F.P. Hunedoara - Activitatea de Inspecție Fiscală, în ceea ce privește **taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei**, precum și a capitolului din raportul de inspecție fiscală referitor la aceste sume, pe baza căruia a fost emisă această decizie, urmând a se reface controlul, și a se emite un nou act administrativ fiscal, în condițiile prevăzute de lege.

III.3. În ceea ce privește contestația formulată de SC X SRL împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor are competență de a soluționa acest capat de cerere, în condițiile în care dispoziția privind măsurile nu se referă la stabilirea de impozite și taxe, ci la măsuri în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin Dispoziția nr. X nu se stabilesc impozite și taxe, ci măsuri în sarcina contribuabilului stabilite de organele de inspecție fiscală, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În drept, potrivit art. 209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. a județului Hunedoara este competentă să soluționeze:

„contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală[...]”

ORDINUL MINISTRULUI ECONOMIEI ȘI FINANTELOR Nr. 1939 / 2004 pentru aprobarea formularului „ Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului, se prevede:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Întrucât măsurile stabilite în sarcina societății contestatoare prin Dispoziția nr. X nu vizează stabilirea de obligații fiscale, fapt pentru care aceasta nu are caracterul unui titlu de creanță, se reține ca soluționarea contestației pentru acest capat de cerere intră în competența organului fiscal emitent al actului administrativ contestat, în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează :

„Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”

Având în vedere cele prezentate mai sus **contestația formulată de SC X SRL împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X va fi soluționată de organul emitent.**

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E :

Art.1 – Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, încheiată de către Activitatea de Inspecție Fiscală și care vizează suma de X lei reprezentând :

- X lei – taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- X lei – majorări de întârziere aferente TVA.
- X lei – impozit pe profit stabilit suplimentar;
- X lei – majorări de întârziere aferente impozit pe profit,

precum și a capitolelor din raportul de inspecție fiscală referitoare la aceste sume, în baza căruia a fost emisă această decizie, urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării să se încheie un nou act de control de către o altă echipa de control, conform celor menționate în cuprinsul deciziei.

Art.2 - Contestația formulată de SC X SRL din X împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X va fi soluționată de organul emitent.

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv